

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai

(Rovatvezető: Zólyomi Kati)

“KÁRPÁT-MEDENCÉNK A MAGASBÓL, 2005-BEN”

Buenos Aires-i magyarok útja az Óhazába
2005. január 31 – március 4 (2. rész)

Hajlamos vagyok az ilyen típusú gondolkodásra: *“Ha ez van, azért van, mert az adódott, és az pedig azért jöhetett létre, mert amaz segített...”*

...furcsa, hosszú nevű szervezetek és eddig ismeretlen hivatalok, alapítványok neveivel találkozom...

Egyszóval, semmi sem véletlen az élet során. A jó dolgokat, de a rosszakat is, bizonyára megérdemljük.

És így folytathatnám: Kedves emberek, barátok meg új arcok jelennek meg előttem, furcsa, hosszú nevű szervezetek és eddig ismeretlen hivatalok, alapítványok neveivel találkozom, és egy hosszú lista “nem véletlennel”, amikor csakis egy helyre vezet a gondolatom: kiknek

Vajon kiknek köszönhetem meg ezt a gazdag öt hét “magyarabb élményt”

köszönhetem meg ezt a gazdag öt hét “magyarabb élményt”. Mert most, és merem állítani: először, nem egy “kölcsonvett” időt kaptam, hanem sajátomnak érezhettem, és adhattam is belőle. Hosszú évek óta vártam, mert tudtam, hogy ilyen is létezik a magyarság “magasságában”. Hadd magyarázzam el, miért van az, hogy nekem mostantól magyarságom, magyarságunk “A MAGASBÓL” látható. Mert mindenhol vagyunk, de “együtt”, ha a demokratikus, modern Istenünk megengedi ezentúl is józanságunkat...

Azt is érzem, hogy egyre többen tekintünk így “le” a magasból. Hát ilyen emberekre gondolok, mikor már most honvággyal, hálával és örömmel emlegetem föl neveiket. Csupán nevek azok részére, akik nem ismerik őket... de nekünk, kedves, szeretett nevek. Városból, faluból, az óhazából de a

külhonból, innen, Argentínából, a szomszéd utcából... most nagyon “személyes” felsorolásba kezdek.

Előjáróban kell említeni a technikát, a számítógép csodatitkát... Mert, eltekintve attól, hogy csak a szabad világ légkörében jöhetett létre ilyen megmozdulás, mint volt ez a mienk, próbálhatta volna az ember ezeket elérni akkoriban, amikor még nem léteztek az elektromos sebességű kap-

Magyarország okos alapítványai rájönnek arra, hogy foglalkozni kell a világon szétszórt magyarokkal

csolatok... Utána az a tény, hogy Magyarország okos és tágeszű alapítványai rájönnek arra (hosszú folyamat és emésztés után), hogy foglalkozni kell a világon szétszórt magyarokkal.

Néhány hozzánk különösen közel került név és hivatal: Oktatási Minisztérium, Zilahi Lászlóval és Kulcsár-Szabó Enikővel az élén, akiket már Argentínában megismertünk. Mögöttük állt a Márton Áron Szakkollégium, lelkes embe-reivel. Koncz Gábor, a Magyar Kultúra Alapítvány igazgatója, szavaival: *otthonról hazajönni – itthonról hazamenni...* Seres Zsuzsa (MKA programvezető), mindenre kiterjedő figyelmével. Egyed Albert (az Apáczai Közalapítvány kuratóriummának tagja), állandó segítőkészségével, Pusztaszeri László, Szatmári Ildikó és Lantos Béla (Határon Túli Magyarok Hivatala), kitűnő tanácsaikkal... És folytathatnám: Venczel Endre (metszes.hu, két határon túl), Cservenka Judit (Magyar Rádió Szülőföldünk), Zika Klára (Duna TV)... a fősorolás meg sem közelítheti a teljesség igényét. *(Az utat a határon túlra helyhiány miatt a későbbiekben külön közöljük, ott lesznek annak a csodálatos hétvégének is a megnevezett segítői. Szerk.)* De Budapesten hogy hiányozhatott volna Bárany Béla atya,

első perctől kezdve, és vele együtt segítőkész társai a Szent István Nemesi Rendből? Érkezésünk órájától kezdve elutazásunkig – mindig velünk voltak, minden bökkenőt elhárítottak.

Írással igyekszem rögzíteni az érzelmeket, a föltóduló emlékeket. Pillanatképek.

Íme, néhány belőlük:

Lélekbonzó élmény:
**A TERROR HÁZA -
ANDRÁSSY ÚT 60**

ilyet a szabad világban született ember nem tud felfogni, nem tud elfogadni

Nem tudtam, nem sejtettem, és semmilyen előítélet nem befolyásolhatott volna ahhoz, amit később láttam, hallottam... Azóta is csak kísérlet marad a tapasztalat megemésztése. Mikor a csoporttal átbeszéltük, csak egy gondolat hangzott el: ilyet a szabad világban született ember *nem tud felfogni, nem tud elfogadni, nem tud megemészteni!* Azóta immár egy új típusú fájdalomérzés minden bizonnyal elhelyeződött magyar szívünkben.

Nem Múzeumról van szó. Ez élő kín; zuhanó, szaggatott igazságtalanság; semmibe hulló könnyzáró; magyar sors, a minden emberek közt átvészeldő örülettel. *Ez nem történelem. Ez iszony, szenny és téboly. Ez nem Múzeum!* Ez valóság volt, és ott voltunk, ott jártunk, ugyanazon a padlón,

Olvasunk... és gondolkozunk

Egy második szám nem sokat jelent, de folytatást igen. Abban a reményben, hogy az eddigi visszhang a valóságot tükrözi, boldogan mondhatjuk, hogy jó útra léptünk! Egy újság, “szent eszközevel”, a leírt szóval, korlátokat megszegve merészen “benyit” az emberek lelki életébe: vallomással, örömhírrrel, gondnal, tervvel... Eközben pedig minden egyes példány a megmaradás biztonságában játszik. És a kedves papír túléli az időt. *Ismét jó olvasást kívánunk:* Mert nem mindennapi magyar fiatalokról írunk, hanem “különleges hősökről” (ha megengeditek, hogy ezt a komoly vonatkozású szót kölcsön vegyünk egy pillanatra), akik ártatlan természetességgel, kis szigeteken a felkavart és korrupciós világ tengerében. *De jó lenne, ha ezt minden felnőtt magyar észrevenné és tisztelné.*

Rovatunk azért jött létre, hogy a közösség értesüljön arról, amiről beszélgetni szoktunk, amikor nem éppen a közért dolgozunk.

ahol annyi nyomorult ember élete csonkult, romlott,

falak külföldről, ill. a szabad világból érkezett levelezőlapokkal vannak betapétázva, ámde a levelek korántsem tükrözik a magyar diaszpóra egészét, hiszen csak Észak-

sehol sem találtam “cenzúrált” lapokat vagy leveleket

Amerikából érkezett levelek vannak kitéve, és sehol sem találtam “cenzúrált” lapokat vagy leveleket... Sikerült beszéltem az igazgató asszonnyal, és azt válaszolta, hogy “nagyon nehéz az anyagot megszerezni”. Válaszom, egy mosollyal, csak ennyi volt: nálam számos ilyen anyag van, Argentínából jöttem, és családom igen közelről átélte a “CSENGŐFRÁSZT”.

Csend. Még egy megjegyzés: amikor a bejáratnál előszedtem fotógépeket és lefényképeztem az egyik plakátot, egy nagyon agresszív őr rámparancsolt, hogy adjam oda neki a gépeket, mert nem fényképezhetek! Stílusa a legtisztább TERROR KORSZAK eljárását idézte fel számomra. A lényeges különbség az volt, hogy miután gépeket a táskámba betettem, azt mondhattam: “nem adom” és... ennek nem volt következménye...

Részletes anyagot hoztunk a “Múzeumról”. Képek és írásban, amelyet szívesen megosztunk minden érdeklődővel.

(zolyomikati@fibertel.com.ar)

(Az említett anyag igen nagy része betekinthető a HKK kölcsönkönyvtárban, Hungária Egyesület. Szerk.)

semmisült meg. *Nem Múzeum.* Ez gyermeknek nem való. *Ez megtörtént.*

Nagy bátorságadag kell hozzá. Hidegvér és -távolság. És mi oda bementünk. És mi láthattunk mindent... vagyis mindazt, amiről az alkotók - elképzelésük szerint - úgy döntöttek, hogy megmutatják a világnak a TERROR KORSZAKBÓL.

Nagy adag bátorság kell hozzá. Hidegvér és -távolság

Édesapám drága unokatestvére (Zólyomi Lali bácsi) is volt ott. *Odavitték,* mint oly sok mindenki mást... megkínózták, megcsönkítették, tönkretették. És áldott jó ember volt, fiatal volt, és magyar volt.

Börtönrácsok, nedves cellák, kinzótermek, luxus irodák, szimbolikus kiállítások (megjegyzés: az “elmene-kültek” terme, igen hiányos és felületes. Nagyon jó az ötlet: a

A májusi számunkban közöltük a romániai Magyar Szóban megjelent cikk 1. részét. Íme a befejező rész, kivonatosan (www.hhrf.org/rmsz). Lejegyezte: DACZÓ DÉNES

Buenos Airesben a cserkészzet és a Zrínyi Ifjúsági Kör,

ez a két mozgalom tanítja a gyerekeket egész kis koruktól kezdve. A szombati iskolában megtanulnak mindent, még elsőáldozóknak is felkészítik őket. A cserkészzet által megvan a népdalozás, a népszokások, a húsvéti locsolás is. Egy házban gyűlnek össze a lányok, festik a tojást, és mennek a fiúk a vödörrel. Az évi cserkészbál az egyetlen ünnep, amikor mindenki felveszi a díszmagyarját és a Bocskai-ruháját, amire ott mindenki nagyon büszke, legtöbbször saját kezűleg készült. Eljárják a

cserkész volt, táborba járt. És akkor serkentve vannak, hogy ők is folytassák.

A nyelv megtartása főleg a családtól függ. Ha az anya vagy az apa nem beszél magyarul a gyerekével, az vesztett gyerek. Az egy magyarral kevesebb a közösségnek. Szerencsére, olyan mentalitás van sok argentinai magyarnál, hogy a nyelvet muszáj megtartani, és ezért próbálták megőrizni számos magyar családban. **Fontos a magyar iskola, ami szombatonként működik, ezáltal megtanultak írni, olvasni, a magyar földrajzot, történelmet, irodalmat. Az alap a család. Amit aztán a**

szüleim közt, hogy magyar vagyok, vagy örmény vagyok, vagy mi vagyok. A vezetéknevem Bonapartian, ez tiszta örmény, viszont ötven százalék örmény, ötven százalék magyar vagyok. Ami a kultúrát illeti, meg a néphagyományt jobban tartom a magyart, ez valahogy jobban vonzott engem. Kiskoromban mindig ez volt, hogy most döntsem el, hogy megyek örmény néptánc csoportba vagy magyarba, és valahogy mégis a magyar vonzott legjobban.

„Nekünk itt lenni, Erdélyben az egy álom»

Sosem képzeltek, hogy el tudunk jutni Erdélybe is, hogy turnézzunk a csoporttal. Tizennégyezer kilométerre vagyunk innen. Nagyon nehéz idekerülni. Hogy csoportosan el lehessen jönni, és ilyen élményben részt venni, ez egy álom, ez nekünk nagy dolog. Sok mindent hazaviszünk, sok emléket, sokat tanultunk. Az itteni ember... ez egy más világ,

sokkal tisztább. Az emberek melletted állnak, és mindig segítenek, ezt észrevettük itt, ahány faluba mentünk, mindig a háziak befogadtak, s gondolom, hogy ezt a magyar vendégfogadást másutt ritkán látni. **Az elején nagyon örültünk, hogy meg tudtuk kóstolni az erdélyi pálinkát.** Az első nap ment, a második nap is ment, a harmadik nap már kezdtük érezni, hogy az argentin májunkt már nem bírja... Itt ez magyar szokás, de hát ehhez a világhoz, ehhez a klímához tartozik.

Sikerült elmenni Gyergyószentmiklósról, Szamosújvárra, eljutottam Csíkszépvízre. Ott Zakariás Péter bácsi még tud örményül *(röla az előző számban volt szó. Szerk.)*

Zakariás Péter bácsi és Edi FOTO MIHÁLY

Nagyon szép élmény volt. Rögtön örményül szólt hozzám, meg én is örményül társalogtam vele. Olvastuk együtt az örmény újságot, az

Ebéd, a Gyimesfelsőlök-i Árpádházi Sz. Erzsébet Katolikus Gimnáziumban, Berszán Lajos igazgatóval FOTO ANDRÁS MIHÁLY

örmény könyveket. Ezen elcsodálkoztam. Mert, ha bele-gondolunk, akkor az 1700-as

Péter bácsi fényképalbuma FOTO ANDRÁS MIHÁLY

években jöttek be az örmények a Kárpát-medencébe. Háromszáz éven keresztül megtartani a nyelvet, az nehéz. Pláne, velünk is ez történik, ötven év után lehet érezni, hogy csökken a magyar nyelvtudás, sajnos...

Nekem volt alkalmam Budapesten maradni, tanulni. El is döntöttem: ott maradok, de rá másfél évre visszamentem Argentínába. Itt másképp élnek az emberek, mi Argentínában születünk, magyarok vagyunk, de az ottani világot szoktuk meg. Nem tudom, hogy mennyi ideig fog tartani a magyar közösség, sok már a vegyes házasság. A mama argentin, a papa magyar, akkor nehezebben tanul meg a gyerek magyarul. Addig fog élni a közösség, amíg meg lehet tartani a nyelvet. **Hiszen nyelvében él a nemzet, ez bennünk van mindig,** a nyelv, az fontos a közösségben. Remélem, sokáig megmaradunk. Tudjuk, hogy a tánc vonzza az embereket, az egy közös nyelv, tehát azt meg lehet tanulni, de szerintem a mi közösségünk addig él, ameddig a nyelvet meg tudjuk őrizni, ápolni. És hol? ... Hát Argentínában, mert ott sok mindenkinek van egy feladata, a magyarság szempontjából.

S az, hogy én visszamentem, részben ezért is volt. *(Vége)*

2002. Buenos Aires-i Cserkészbálon, cserkészek díszmagyarban FOTO ZAHA

palotást vagy a körmagyart. Míndezt a gyerekek kiskoruktól kezdve látják, tudják, hogy a mama vagy mind a két szülő

közösség nyújt a gyerekeknek, az egy pluszeszköz a kultúra megőrzésére. Örök vita a

Regösök Gyimesbükkön, az 1000 éves határnál, Deáky András Profeszorral

Bárány Béla atya 2005. Böjtelő hava 27. napján írt levele, közvetlenül az „argentinok” Budapestről való hazautazása előtt:

Barátaink!

Eljött ez a nap is, amikor visszatértünk Argentínába. Örülünk annak, hogy az Ó-hazában töltöttetek egy hónapot. Külön öröm számunkra, hogy valamennyire segíthettünk céljaitok megvalósításában: a magyar föld megismerésében, a magyar hagyományok és értékek ápolásában.

Valamennyien kaptok tőlünk egy CD-t. Segítsen

abban a technikának ez az eszköze, hogy felelevenítsétek az itt töltött napok eseményeit, a megható, felemelő találkozásokat. Ne felejtsetek el, hogy az életben a találkozások adják a legtöbb boldogságot és örömet: a találkozások egymással és Istennel.

Gyertek máskor is, házunk, plébániánk és szívünk kapuja mindig nyitva lesz Számotokra!

A Szent István Nemesi Rend tagjai nevében:

Béla atya

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.

148 Lenteric, Bernard: Lángeszű gyilkosok
634 Szabó, Magda: Freskó – Mózes egy, huszonkettő
644 Hughes, Richard: Szélvihar Jamaicában – Örvényben
845 Nyíró, József: Leánykérés a Havason (válogatott elbeszélések)
1171 Vargás Llosa, Mario: A beszélő
2096 László, Gyula: Öseinkről
2518 Severin, Tím: A Brendan-expedíció
2642 Goethe: Faust – Iphigenia Taurisban
3289 Borges, Jorge Luis: A titkos csoda (elbeszélések)
3548 Wass, Albert: A költő és a macska (elbeszélések 1945-1989)
3549 Hamsun, Knut: A kör bezárul
3550 Kästner, Erich: Fabian – egy moralista regénye

3657 Amado, Jorge: Holt tenger – Az éjszaka pásztorai
4001 Gorkij, Makszim: Gyermekkorom – Inasévek – Az én egyetemem
4712 Tersánszky, J. Jenő: Három történet (Egy ceruza – Egy kézikocsi – Egy biciklifék)

Videokazetták

V – K 290 Washington Square (Henry James regénye után)
V – K 291 Emlékkoncert a mohácsi csatáról (2000. aug. 28, MO)
V – K 292 Szabó meets Solti (Szabó István interjúja Solti Györggyel)
V – K 293 Magyarország. Belépés az EU-ba
V – K 328 Trianon (Koltay Gábor dokumentumfilmje)

BESZÉLGETÉS:

Folytatjuk a múlt számunkban abbamaradt interjút COLLIA ALEX cserkésztesttzel. A szöveg megértése végett az utolsó kérdést megismételjük:

FOTO SANTI

Zólyomi Kati: Az itteni magyar közösség úgy értesült, hogy a 2005-ös Fillmore-i jubítábor egyik altáborának a vezetői gárdája majdnem szintiszta olivosi lesz... igaz ez?

Collia Alex: Igen, már felkértek 2004 szeptemberében, hogy én legyek a FIÚ I altábor parancsnoka. Ezt a felelősséget elvállaltam, és megkértem a buenosi cserkészcsapat vezetőit, az észak-amerikai és kanadai cserkészvezetőkkel együtt, hogy kísérjenek ebben a nagy feladatban. A számítások szerint kb. 800 cserkész lesz ott; az én altáborom a 10-12 éves fiúké, akik 5 év múlva, a következő jubiban, már valószínűleg őrsvezetők lesznek. Így nekik is lélekemelő lesz a mostani keret! Minimálisan addig kéne táplálja őket erővel s tudással!

Számomra ez nagy kihívás, mert itteni vagyok, mások a körülményeim (ahogy már mondtam), de annak dacára már mostantól "egy hangon" szervezünk az ottaniakkal, nevetünk, tervezzük, készülünk (e-mailen és telefonon, persze...), és mostantól merem állítani, hogy sikeres lesz. A tábor keretmeséje már ki van dolgozva (az itteni táborunké is az lesz): *II. Lajos és a lovagkor*. Az ebben az érdekes, a feltűnő, a hasznos, hogy a lovagkornak

eszméje nagyon is emlékeztet a cserkészéletéhez!

A cserkésztestvérek és a lovag erények sokban hasonlítanak egymáshoz. Azért mondtam az elején, hogy a jellemnevelésre lesz építve a tábor, mivel így újabb érdem lesz a mai világban, a táborban úgy élni mintha igazi lovagok lennének! Ez lesz a Fillmore-i tábornak fő oszlopa, de a mi kerületi jubinknak is!

ZK: Ilyen "lovagias", vagy cserkészies hangulattal, szerinted miben segítheti az emigrációs magyarságot egy jó cserkészvezető?

CA: A gyakorlatban a szép értékek - mint példa! - mindig kellene, talán manapság még inkább. **Ezért nagyon jó ötletnek tartom a lovagkor "megjatszását", hogy erényei a jelenben is érvényesülhessenek.** Talán a legfontosabb, hogy az életünk szolgálat legyen. Cserkészvezető csak az lehet, aki példát ad, magatartásával és viselkedésével, segít és szolgál... aki átadja a mellette lévőket azt, amit kapott.

De éppen ma nehéz dolga van egy fiatal vezetőnek, mert az élet legtöbbször pont az ellenkező példák veszi körül.

ZK: Tehát milyen érzéseket szeretnél te felbreszteni az itteni közösségünk aktív és nem aktív magyar cserkészvezetőiben?

CA: Jusson eszükbe, hogy milyen értékes "életeszközzel" rendelkeznek ahhoz, hogy az életük útját felfedezzék.

ZK: Ha ez az "út" megtalálható, van e konkrét veszély, amely a jelen pillanatban megkockáztathatja a Buenos Aires-i magyar cserkésztest közeljövőjét?

CA: Vannak veszélyek. Például a vezetői "tehetség-hiány". Nagyon sok nem aktív cserkésztestvérünk van. Meg olyan is, aki elfelejtette, hogy cserkészvezető. **En ezt tavaly vettem észre,** míg más magyar körökben dolgoztam, nem cserkész keretben... **miért nem vettem fel többször egyenruhám, hogy segítsék a sok mai nehézség megoldásában?** Elgondolkoztam...

Az őrsvezetők vajon miért nem vállalják lelkesebben - és felelősséggel! - a munkájukat? Miért hiányzik az őszinteség, az akarat, a csoportmunka... Ez a három fogalom a lényeg, ez az "oszlop". Ha hiányzik, hiába erősítjük a magyarságtudatot! A cserkészszeme nélkül könnyebben összeomolhat minden... Ilyenre kell építenünk, az "igazi" emberre.

ZK: Ilyen gondolatokkal próbálsz az idén beindítani a cserkésztesti gárda működését? A körzeti és csapatparancsnokoknak kell ez a segítség?

CA: Olyan vezetői "törzsről" lenne szó, amely nyújtani tud, táplálni. Nem, mintha a jelenlegi vezetők nem értenének hozzá, hanem mert kevés idővel rendelkeznek, - és a feladat óriási! Persze olyan emberekre gondolok, akik cserkésztestként, vagy segédtestként, átérték a cserkészélet minden mozzanatát, és ugyan úgy éreznek, mint a mostani vezetők. Nincs az a körzeti parancsnok, aki egyedül meg tudna szervezni egy akadályversenyt, jubí tábort, akár csak egy tisztí konferenciát, s mégkevésbé egy kiképzőtábort...

Valamikor mindnyájan fogadalmat tettünk, és akkor felelősséget is vállaltunk! Mégpedig, hogy a cserkésztestért fogunk dolgozni. Ezt akarom felbreszteni bennük (ahol szükséges), ahhoz, hogy ismét érezzék, hogy "odatartozók"!

ZK: Ha annyira korszerű, mint mondd, az ilyen értékek újjáérvényesítése, miben különbözik a mi helyzetünk a Magyarországitól?

CA: Én itt, a mindennapi munkában, reményt látok, de ezért erősen meg kell dolgoznunk! Ismétlem: nem elég a magyar öntudatunk, ha ugyanakkor nem neveljük a jellemünket építő munkakörökben (cserkésztest, táncgyűttes, jó műsorok). Én nem

látok megkülönböztetést az "otthoni" és az itthoni értékek közt. Talán több kommunikáció és összejátszás hiányzik. Ez a jelen egyetlen gondja. Az előítéletek mindig negatív beállítottságot serkentenek!

ZK: Ezek szerint jó ötlet lenne egy csak magyar jamboreet szervezni valamikor, valahol, együtt magyarországi és külföldi magyar cserkésztestekkel?

CA: Nagyonis jó ötlet! Ilyen kapcsolatépítésre gondolok, amikor meghívom a mi jubí táborunkra a világon szétszóródott magyar cserkésztesteket.

ZK: Befejezésül, üzenet azok részére, akik elfelejtették, akik talán nem is ismerik, vagy akik újból és újból meghatódnak értelmétől: *Íme a cserkész fogadalomtétel szövege:*

Fogadom, hogy híven teljesítem kötelességeimet, amelyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom. Ismerem a tíz cserkésztestvényt, és azokat mindenkorra megtartom.

Jó munkát!

• DÉL-AMERIKAI JUBILEUMI TÁBOR • DÉL-AMERIKAI JUBILEUMI TÁBOR. • DÉL-AMERIKAI JUBILEUMI TÁBOR.....

«A déli Jubi»: Első számú híradás

Kedves Cserkésztestvérek!

Ha fiókdobban tartod a zöldnyakkendődet, vedd elő, mert **2006 januárjában** várunk a cserkész életünknek az egyik csúcspontjában való részvételre, **olyan élményre, ami felejtethetetlen lesz.**

Minden öt évben a cserkészcsaládunk jubileumot ünnepel egy Nagytáborral.

2006 januárjában megtartjuk Argentínában a Dél amerikai Jubileumi Tábor.

Mik a céljaink?

Jellemnevelés – a lovagi erényeken és a 10. cs. törvényen keresztül (párhuzamosan);

Élmény – a kerettörténeten és a programokon keresztül;

Cserkésztestvérség – gyakorlati alkalmazása és a tudás bővítése; helyes cserkész egyenruha;

Magyarság – a magyar beszéd, kultúra, népdal, stb. gyakorlása és az ismeretek bővítése;

Cserkészkapcsolatok – baráti kapcsolatok kialakítása más városok, kerületek, szövetségek cserkésztestveivel; seregszemle;

Csapatok fejlesztése – csapataink életében egy különleges hatást kifejteni és lelkesedést nyújtani a jövő cserkésztestvéreire nézve;

Közösségépítés - fejleszteni és táplálni a „cserkészcsaládot” a körzet / kerületben, ahova tartozunk.

Mindenkit szeretettel meghívunk sátorozni, számháborúzni, kirándulni, táborúzi körül népdalozni, és ...

... A LOVAGKORBAN élni 10 napig! (2006. január)

Mindannyiunkon múlik táborunk sikere!

Kapcsolat: jubítábor06@yahoo.com.ar

Lányok és fiúk!

Pont abban a korban vagytok, amikor minden új és más, mint például: egyedül utazni a buszon, saját spórolt pénzt keresni fűvágással, több tanulnivalót kapni a gimnáziumban, érdeklődni fiúk és lányok iránt, stb. Mindez, szerintem, az egyik legszebb korszakotok! Okosan élveztétek! De biztos sok kérdés merül fel ilyenkor. Ne féljete!

Akarmelyik felnőttől, cserkészvezetőtől kérdezzetek! Ők szívesen válaszolnak. Itt az idő, most vagy soha; utána késő lehet!

Jó Munkát!

Kerekes Marci cst.cspk.

Cserkésztestvérek zászlófelvonáskor

Megfigyelések az ösztöndíjas fiatal utazók beszámolójáról (ZIK DIÓ-csoport: Három hónap Magyarországon)

Szenzációs érzés öntött el, amikor, április 30-án szombat délutánja egy "érdemes reményre nyitotta ajtaját"...

Meghatódva hallgattam szeretett diákjaim szép magyar kiejtését, (többen nemrég alig tudtak magyarul), és talpraesett megjelenésükön észrevehető volt a három hónapos önállóság tanulsága. Miután végig élveztem dinamikus előadott anekdotikus sorozatát, csak egyre gondoltam, boldogan: hiába, micsoda korszerű ötlet a "rövidebb ösztöndíj". Másképp nem értünk volna el ekkora eredményt a magyar nyelvtanulás terén, olyan gyerekekkel, akik a magyart nem anyanyelv

szinten, hanem idegen nyelvként próbálják elsajátítani. Muszáj kiemeljem haladását **Szentiványi Julcsinak, Mihályfy Kingának, Beis Andrásnak és Lovrics Reninek.** Szinte folyékonyan mesélték élményüket a részben meglepett - felnőtt közönség előtt. Alig "keresték" a szavakat, és már nem "konyhanyelven", hanem egész jól fejezték ki magukat. De... tudjátok mit? A lényeg az, hogy nagyon élvezték útjukat, gazdagodva és érettebben jöttek vissza Argentínába.

A beszámolóban három "humoros fénypontja" is volt: **Papp Gábor** "természetes és rögtönzött" hozzászólásai,

Jeffrey Viki és Lomniczy Melinda "végtelenül őszinte" válaszai, egy "kikérdező-beszéd irányító" Lomniczy

Mátyás legnagyobb csodálkozására. Több ízben hallottuk, hogy odaszólt lányának: "Ezt otthon nem mesélted!" (sic.)

Hozzáteszem: Nem egyszer találkoztam velük Budapesten, és szemtanúja voltam annak, hogy milyen jól és szépen használták ki ezt a "praktikus mini-ösztöndíjat".

Egy negatív pont: Nagyon kevés közönség gyűlt össze... hát, aki nem jött el, sajnálhatja. Ritkán van részünk ilyen kedves és friss programban.

Utolsó megjegyzés: Ha nem támogatjuk a fiatalok önértését, lelkét és haladását (minden téren), nemigen kívánhatunk tőlük semmit.

Zólyomi Kati

Balról fent: Lovrics Reni, Papp Gábor, Jeffrey Viki, Lomniczy Melinda
Balról lent: Szentiványi Julcsi, Mihályfy Kinga, Beis András FOTO ZOKA

Minden mozdulat egy megoldás!
CSÜTÖRTÖKÖS TÁNCHÁZ

EZ MÉG JÖN!

* Díszmagyar varrőkör 2005

* Hungária tánciskola

4794-6521

zolyomikati@fibertel.com.ar

**NAGY BULI A HUNGÁRIÁBAN
"TÚNEL DEL TIEMPO"**

ZENE: A 60-AS ÉVEKBŐL NAPJAINKIG
DJ: DEMES SANYI

Szombat, Június 11-én 20.30 órakor
PJE. JUNCAL 4250 - OLIVOS

BELÉPŐ VACSORÁVAL: \$10
(1 tányér gulyásleves + 1 pohár ital + 1 kenyér)
ELŐVÉTELBE: \$ 8
(Hungária: 4799-8437; Bella: 4745-2451;
Miklós: 4792-6419)
BELÉPŐ \$5
(beleértve: 1 pohár ital)

SZERVEZI: A ZIK ÖSZTÖNDÍJBIZOTTSÁG

"KOLOMP"

művészegyüttes

Minden megoldás boldogság!
Minden szombaton
15 órakor (kezdők)
és 17 órakor (haladók)
a MIK szobában

A 2005-ÖS CSERKÉZBÁL VADONATÚJ ÉJFÉLI TÁNCA
SZEPTEMBER 17 "BÁNK BÁN"
ZENÉJÉRE

(ERKEL FERENC)

Kezdődnek a próbák
(zolyomikati@fibertel.com.ar)

"a fekete angyal"
az erdélyi
forradalom
Ceausescu
ellen
Alomgyár
szintársulat
2005 - 2007

Próbák: Minden szombaton 19.30-kor
a MIK szobában

KALPAKIAN

• DESDE 1922 •

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394 6400
TELÉFONOS: 4394 1285 / 4393 6023

Havi elektronikus ingyenes
hírlevelünk főképpen az
argentínai magyar kolónia
intézményeinek és szemé-
lyeinek eseményeiről
tájékoztat.

Főiratkozás:

hungargennews@arnet.com.ar
weblapunk: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

Av. Pte. Tte. Gral. J. D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Provincia de Buenos Aires - ARGENTINA
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (54-11) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar